

Wtorek, 8 października 2013

25. zachęca Komisję do zgłoszenia zakresu możliwych działań w ramach istniejących ram fiskalnych, tak aby podjąć dalsze działania w związku z oddzieleniem przy obliczaniu deficytu budżetowego bieżących wydatków od inwestycji i uniknąć traktowania inwestycji publicznych przynoszących zyski netto w długim okresie jako wartości negatywnych;

26. zachęca Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia w bieżących negocjacjach na temat przyszłości unii gospodarczej i walutowej maksimum swobody w zakresie zarządzania makroekonomicznego, umożliwiającej efektywne inwestowanie, zwłaszcza poprzez przeanalizowanie związku między paktem stabilności i wzrostu a efektywnym inwestowaniem publicznym, i wyłączenie wydatków publicznych na realizację programów współfinansowanych z funduszy strukturalnych i inwestycyjnych związanych z polityką sprzyjającą wzrostowi gospodarstwu z zakresu przepisów w sprawie kontroli budżetowej wynikających z paktu stabilności i wzrostu;

o

o o

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0402

Kompleksowa unijna strategia w dziedzinie rybołówstwa w regionie Pacyfiku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. W kierunku kompleksowej unijnej strategii w dziedzinie rybołówstwa w regionie Pacyfiku (2012/2235(INI))

(2016/C 181/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące rybołówstwa, w szczególności ust. 157 rezolucji 66/68 odnoszącej się do zobowiązań krajów rozwiniętych wobec krajów najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich,
- uwzględniając porozumienie z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi,
- uwzględniając międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zarządzania zdolnościami połowowymi, zatwierdzony przez Radę FAO w listopadzie 2000 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zwanym dalej połowami NNN⁽¹⁾,
- uwzględniając Umowę o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zatwierdzoną przez Konferencję FAO na 36. sesji w dniu 22 listopada 2009 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 21 marca 2012 r. pt. „W kierunku odnowionego partnerstwa na rzecz rozwoju między UE a regionem Pacyfiku” ⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku, której UE jest stroną na mocy decyzji 2005/75/WE od dnia 25 stycznia 2005 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/539/WE z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi ⁽⁵⁾, zatwierdzoną w imieniu Unii Europejskiej zgodnie z decyzją Rady 2012/130/UE ⁽⁶⁾ i ustanawiającą Regionalną Organizację ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku,
- uwzględniając decyzję Rady 2011/144/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie zawarcia Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony ⁽⁷⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽⁸⁾ zwaną dalej umową z Kotonu,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽⁹⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między Wspólnotą Europejską a Sfederowanymi Stanami Mikronezji w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Sfederowanych Stanów Mikronezji ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Kiribati, z drugiej strony ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Wyspami Salomona ⁽¹²⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie powiadomienia państw trzecich o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0461.

⁽²⁾ JOIN(2012)0006.

⁽³⁾ Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 60 z 5.3.2011, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 78 z 19.3.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 151 z 6.6.2006, s. 3.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 3.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 190 z 22.7.2010, s. 3.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 354 z 17.11.2012, s. 1.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0297/2013),
- A. mając na uwadze, że w celu wdrożenia spójności polityki na rzecz rozwoju unijnej polityki mającej wpływ na rybołówstwo w państwach AKP regionu Pacyfiku – tj. politykę rybołówstwa oraz politykę handlową i rozwojową – należy realizować w sposób zapewniający jej udział w osiąganiu celów z zakresu zrównoważonego rozwoju rybołówstwa wyznaczonych przez państwa AKP regionu Pacyfiku; mając na uwadze, że podejście takie powinno zostać uwzględnione przy kolejnym przedłużeniu umowy z Kotonu lub włączone do instrumentów mogących zastąpić tę umowę;
- B. mając na uwadze, że UE musi dążyć do spójności polityki na rzecz rozwoju na podstawie art. 208 ust. 1 TFUE, zgodnie z którym przy „realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”;
- C. mając na uwadze, że UE jest drugim po Australii największym darczyńcą w tym regionie, przekazującym pomoc w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), oraz że jedynie 2,3 % pomocy w ramach 10. EFR przeznaczane jest na działalność związaną z rybołówstwem, pomimo że zasoby rybołówstwa stanowią główne i jedyne wspólne źródło dochodów państw AKP regionu Pacyfiku i że państwa z regionu zachodniego i środkowego Pacyfiku przy licznych okazjach wyrażały zamiar uczynienia połowów tuńczyka motorem rozwoju społeczno-gospodarczego w tym regionie;
- D. mając na uwadze, że dwustronne i wielostronne porozumienia handlowe negocjowane obecnie przez UE należy poprzedzić ocenami skutków, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony żywych zasobów morskich i wpływu przedmiotowych porozumień na miejscową ludność; mając na uwadze, że tego rodzaju dwustronne i wielostronne porozumienia powinny opierać się na wynikach takich ocen skutków;
- E. mając na uwadze, że w toku trwających negocjacji w ramach umowy o partnerstwie gospodarczym UE i państw AKP regionu Pacyfiku w celu dostosowania ogólnego systemu preferencji taryfowych wynikającego z postanowień umowy z Kotonu do zasad Światowej Organizacji Handlu produkty rybołówstwa odgrywają kluczową rolę zarówno w kwestii dostępu do rynków europejskich, jak i w kwestii dostępu do zasobów i dobrego zarządzania w zakresie rybołówstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju;
- F. mając na uwadze zagrożenia wynikające z odstępstwa od reguł pochodzenia przewidzianego w art. 6 ust. 6 protokołu II w sprawie reguł pochodzenia załączonego do Umowy przejściowej o partnerstwie między WE a państwami Pacyfiku, które to odstępstwo prowadzi do zagrożenia nieuczciwą konkurencją na europejskim rynku produktów rybołówstwa;
- G. mając na uwadze zainteresowanie UE zacieśnieniem stosunków z tym regionem Pacyfiku oraz współpracą na rzecz realizacji celu, jakim jest zrównoważony rozwój, przy założeniu konserwacji zasobów rybołówstwa, promocji zrównoważonego rozwoju rybołówstwa i wsparcia przejrzystego zarządzania rybołówstwem;
- H. mając na uwadze, że blisko połowa połowów tuńczyka na świecie odbywa się na wodach zachodniego i środkowego Pacyfiku, z czego 80 % odpowiada działalności w ramach wyłącznych stref ekonomicznych państw wyspiarskich, a zaledwie 20 % działalności na obszarze wód międzynarodowych;
- I. mając na uwadze, że najnowsze oceny zasobów przeprowadzone w 2012 r. przez Komitet Naukowy WCPFC na obszarze podlegającym jego regulacji nie wskazują na przeławianie bonito (*Katsuwonus pelamis*), ani tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), ale wskazują na fakt przeławiania opastuna (*Thunnus obesus*); mając na uwadze, że duże zaniepokojenie budzą dane dotyczące śmiertelności młodych osobników z gatunku opastuna w połowach przy użyciu okrężnic, zwłaszcza w połowach wykorzystujących urządzenia do sztucznej koncentracji ryb;
- J. mając na uwadze, że chociaż odnotowano nieznaczną poprawę monitorowania i nadzoru tego obszaru Pacyfiku, stwierdzono znaczny wzrost liczby statków sejnierów, głównie pochodzących z Azji oraz z państw wyspiarskich, wzrost nakładów połowowych oraz nielegalnych połowów zagrażających trwałości zasobów regionu;

Wtorek, 8 października 2013

- K. mając na uwadze, że podejście Unii Europejskiej w dziedzinie rybołówstwa w regionie Pacyfiku powinno polegać na aktywnym wspieraniu wysiłków podejmowanych obecnie w regionie w celu rozwiązania problemu nadmiernej zdolności połowowej i w celu sprawniejszego zarządzania rybołówstwem;
- L. mając na uwadze tradycję istnienia agencji i struktur regionalnych ds. zarządzania połowami tuńczyka, takich jak Agencja Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa (Pacific Islands Forum Fisheries Agency), znana jako FFA, lub subregionalna organizacja Sygnatariusze Porozumienia z Nauru (Parties to the Nauru Agreement), zwana dalej PNA;
- M. mając na uwadze, że system handlu dniami połowowymi przez statki (VDS) wprowadzony został przez Sygnatariuszy Porozumienia z Nauru (PNA) w 2008 r. w ramach starań mających na celu zarządzanie dostępem do wód państw PNA, ograniczenie nakładu połowowego na tych wodach i uzyskanie jak największych korzyści z rybołówstwa przez małe rozwijające się państwa wyspiarskie z regionu Pacyfiku;
- N. mając na uwadze, że nadmierne nakłady połowowe stron są faktem oraz że w WCPFC prowadzi się dyskusje nad nowym środkiem na rzecz ochrony i zarządzania na następne lata, który ureguje ograniczenia nakładów;
- O. mając na uwadze, że Stany Zjednoczone od 1988 r. posiadają wielostronną umowę z państwami zachodniego i środkowego Pacyfiku i że umowa ta, obecnie w trakcie ponownej negocjacji jej postanowień, gwarantuje dostęp do około 20 % dni połowowych regionu;
- P. mając na uwadze, że system handlu dniami połowowymi przez statki (Vessel Day Scheme), zwany dalej VDS, musi być w pełni przejrzysty, a przepisy regulujące system muszą zostać udoskonalone i wdrożone przez wszystkie objęte nim państwa, aby możliwe było osiągnięcie celów systemu oraz zapewnienie pełnej zgodności środków mających zastosowanie zarówno do wyłącznych stref ekonomicznych, jak i do morza pełnego;
- Q. mając na uwadze, że na przestrzeni najbliższych lat spodziewany jest dalszy znaczny wzrost kosztów dostępu flot dalekomorskich do zasobów, jako że opłaty te stanowią istotne źródło dochodów państw tego obszaru; mając na uwadze, że obecnie koszt dnia połowowego uzgodniony podczas dorocznego spotkania państw PNA wynosi co najmniej 6 000 USD na rok 2014;
- R. mając na uwadze, że podpisane przez UE umowy o partnerstwie w sprawie połowów tradycyjnie opierały się na ograniczeniu liczby statków w połączeniu z orientacyjnym tonażem referencyjnym, również w odniesieniu do państw tego obszaru, oraz że w związku z tym powstały rozbieżności w wyniku wprowadzenia systemu VDS przez państwa PNA i ich chęci stosowania tego systemu w odniesieniu do umów o partnerstwie podpisanych przez UE;
- S. mając na uwadze, że odpowiednio opracowany i należycie egzekwowany system handlu dniami połowowymi przez statki może stanowić sposób na zapobieganie dalszemu wzrostowi nakładu w regionie;
- T. mając na uwadze, że współpraca i przestrzeganie przepisów w zakresie połowów NNN to wymóg ustanowiony przez UE w odniesieniu do stosunków z państwami trzecimi w kontekście przyszłych umów o partnerstwie w sprawie połowów; mając na uwadze, że art. 38 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 o zwalczaniu połowów NNN stanowi, iż Komisja nie powinna podejmować z państwami niewspółpracującymi w tym zakresie negocjacji prowadzących do zawarcia wspomnianych umów o partnerstwie;
- U. mając na uwadze, że umowy o partnerstwie gospodarczym powinny zawierać konkretne odniesienie do wdrożenia rozporządzenia w sprawie połowów NNN zamiast tylko ogólnej wzmianki o konieczności zwalczania połowów NNN, a ponadto nie powinny być zawierane z państwami trzecimi uznanymi za państwa niewspółpracujące;
- V. mając na uwadze, że w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja stwierdziła, że między innymi Republika Fidżi oraz Republika Vanuatu mogą być niewspółpracującymi państwami trzecimi w rozumieniu rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zarówno z uwagi na brak odstraszających działań i sankcji w odniesieniu do statków praktykujących połowy NNN pływających pod banderą tych państw, jak i ze względu na niewprowadzenie zaleceń regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem;

Wtorek, 8 października 2013

- W. mając na uwadze, że wieloletnia działalność połowowa sejnerów wspólnotowych prowadzona jest głównie na obszarze środkowego Pacyfiku, zarówno na wodach międzynarodowych, jak i w obrębie wyłącznej strefy ekonomicznej Kiribati, Tuvalu, Tokelau i Nauru na mocy umów prywatnych;
- X. niemniej, mając na uwadze, że poza umową o partnerstwie z Republiką Kiribati, UE bezskutecznie negocjowała umowy o partnerstwie w sprawie połowów z niektórymi państwami zachodniego Pacyfiku i że umowy te nie zostały wprowadzone w życie, ponieważ umowa ze Sfederowanymi Stanami Mikronezji nie została ratyfikowana przez parlament tego państwa, zaś negocjacje w zakresie odnowienia umowy z Wyspami Salomona są zablokowane od 2012 r.;
- Y. mając na uwadze, że Komisja Europejska zakończyła wstępną ocenę Wysp Cooka i Tuvalu w kontekście rozpoczęcia negocjacji porozumień w sprawie połowów z tymi państwami oraz że podpisano odpowiednie protokoły ustaleń, co stanowiło kroki przygotowawcze do przedłożenia Radzie wniosku o udzielenie mandatów negocjacyjnych;
- Z. mając na uwadze, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych nie posiadała do tej pory personelu odpowiedzialnego za kwestie z dziedziny rybołówstwa przypisanego do jej delegatury na Fidzi;

Strategia ogólna

1. zachęca Komisję do zapewnienia spójności wszelkich obszarów polityki unijnej mających znaczenie w tym regionie, zgodnie z wymogami art. 208 TFUE, zwłaszcza obszarów polityki związanych z rybołówstwem, handlem i rozwojem, wspierając ewentualne synergie, w celu osiągnięcia efektu mnożnikowego, maksymalizując korzystne skutki zarówno dla państw tego regionu, jak i dla państw członkowskich UE, propagując wymiar międzynarodowy, a także zwiększając strategiczną obecność oraz widoczność działań UE na obszarze zachodniego i środkowego Pacyfiku oraz przyczyniając się do zrównoważonej eksploatacji zasobów regionu Pacyfiku;
2. w kontekście przyszłych ram stosunków z państwami AKP regionu Pacyfiku po upływie okresu obowiązywania umowy z Kotonu strategię połowową powinno cechować podejście regionalne wzmacniające pozycję i rolę UE w regionie zachodniego i środkowego Pacyfiku;
3. zwraca się do Komisji o dopilnowanie, by w 11. EFR wzięto pod uwagę tę strategię, jak również możliwość ustanowienia wyższej stawki pomocy sektorowej przeznaczonej na zaspokajanie potrzeb społeczności rybackich (w tym zwiększanie ich udziału w zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego na danym obszarze), rozwijanie miejscowej infrastruktury rybackiej do wyładunku i przetwórstwa połowów, jako że rybołówstwo stanowi jeden z głównych zasobów gospodarczych tego regionu;
4. pozytywnie ocenia to, że w ostatnim okresie do delegatury UE na Fidzi został zaangażowany personel, który skupi się w szczególności na kwestiach z dziedziny rybołówstwa, a także ufa, że pomoże to ustanowić trwałą i wyspecjalizowaną więź z państwami tego regionu w tym zakresie;
5. wzywa również do lepszej koordynacji i wzajemnego uzupełniania z innymi podmiotami tego regionu w zakresie pomocy rozwojowej zgodnie z Porozumieniem Cairns z sierpnia 2009 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt zorganizowania w dniu 12 czerwca 2012 r. drugiego posiedzenia ministerialnego UE-Forum Wysp Pacyfiku, które wzmacnia dialog polityczny między UE a Pacyfikiem, w szczególności w dziedzinie rybołówstwa i rozwoju, zapewniając tym samym większą skuteczność działań podejmowanych w tych dziedzinach przez Unię i państwa tego regionu;
6. zwraca uwagę, że flota dalekomorska – we współpracy z krajami Pacyfiku – musi przyczyniać się do zmniejszenia presji połowowej w związku z połowami zasobów tuńczyka tropikalnego, w tym poprzez istotne zmniejszenie poziomów śmiertelności młodych opastunów, które mają duże znaczenie gospodarcze dla regionu i są obecnie nadmiernie poławiane.

Strategia połowowa

A. W perspektywie krótkoterminowej:

7. podkreśla, jak istotne jest ustanowienie strategii połowowej w odniesieniu do zachodniego i środkowego Pacyfiku z uwagi na znaczenie tego regionu ze względu na rybołówstwo, jak również jego zainteresowanie flotą UE oraz unijnym rynkiem i przemysłem przetwórczym produktów rybołówstwa, przy jednoczesnym zagwarantowaniu pewności prawa statkom prowadzącym tam swą działalność;

Wtorek, 8 października 2013

8. stwierdza, że strategia UE w kontekście dostępu do zasobów wyłącznych stref ekonomicznych państw tego regionu za pośrednictwem umów o współpracy w zakresie sektora rybołówstwa nie okazała się skuteczna, z wyjątkiem przypadku Republiki Kiribati, i ocenia, że rewitalizacja i konsolidacja umów wymaga ustanowienia nowych ram bliższych i bardziej owocnych stosunków między wszystkimi zaangażowanymi podmiotami;

9. ocenia, że część problemów wywodzi się z tego, iż UE prowadziła bezskuteczne negocjacje dotyczące umów z państwami zachodniego Pacyfiku, gdzie znajdują się wyłączne strefy ekonomiczne Wysp Salomona i Sfederowanych Stanów Mikronezji, zamiast skierować swe wysiłki w stronę Pacyfiku środkowego, gdzie unijne sejnery od lat koncentrowały swą działalność;

10. bardzo pozytywnie ocenia to, że Komisja Europejska zakończyła wstępną ocenę Wysp Cooka i Tuvalu w kontekście rozpoczęcia negocjacji dotyczących umów o partnerstwie w sprawie połowów oraz że podpisano odpowiednie protokoły ustaleń, co stanowiło kroki przygotowawcze do przedłożenia Radzie wniosku o udzielenie mandatów negocjacyjnych;

11. ocenia, że ta nowa droga negocjacji jest bliższa regionalnemu podejściu, o którego przyjęcie przy licznych okazjach zwracał się Parlament, w szczególności w odniesieniu do połowów gatunków masowo migrujących; wzywa Komisję do zapewnienia zgodności z przepisami WCPFC w przypadku negocjacji ze stronami PNA i innymi krajami AKP regionu Pacyfiku;

12. zauważa, że podejście UE do regionu Pacyfiku powinno polegać na wspomaganie państw rozwijających się, w szczególności małych rozwijających się państw wyspiarskich, w staraniach o uzyskanie większych korzyści ze zrównoważonej eksploatacji międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących, oraz powinno wzmacniać wysiłki podejmowane na szczeblu regionalnym w celu zrównoważonej ochrony takich stad i zrównoważonego zarządzania ich połowami, zgodnie z postulatem wyrażonym na konferencji przeglądowej porozumienia ONZ w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi;

13. wyraża zaniepokojenie występowaniem połowów NNN na tym obszarze i choć przyznaje, że nastąpiła pewna poprawa w zakresie zarządzania, ocenia ten postęp jako nadal niewystarczający, zwłaszcza w zakresie wdrożenia podstawowych narzędzi zwalczania połowów NNN;

14. wzywa Komisję do uwzględnienia jednoznacznego odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie połowów NNN w postanowieniach umowy o partnerstwie gospodarczym negocjowanej z państwami regionu Pacyfiku;

15. zwraca się do państw AKP o dalszy aktywny udział w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa i o bardziej regularne informowanie społeczeństwa obywatelskiego i organizacji społeczno-zawodowych o decyzjach podejmowanych w dziedzinie rybołówstwa.

B. W perspektywie średnio i długoterminowej:

16. zwraca się do Komisji z wnioskiem, aby przewidziano możliwość ustanowienia długoterminowej strategii prowadzącej do regulacji dostępu floty UE do zasobów wyłącznych stref ekonomicznych państw tego obszaru, opartą na regionalnym porozumieniu ramowym zawartym pomiędzy Unią Europejską a państwami zachodniego i środkowego Pacyfiku, o treści wynegocjowanej z Agencją Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa, powołującym się na następujące kwestie:

- a) porozumienie powinno ustanawiać warunki dostępu dla floty UE, które następnie mogłyby zostać przełożone na dwustronne umowy o współpracy w zakresie sektora rybołówstwa zawierane z zainteresowanymi państwami;
- b) porozumienie powinno ustanowić przejrzyste zasady zarządzania, w szczególności zapewniających zwalczanie połowów NNN, i określenie koniecznych do stosowania narzędzi, w tym umowy o środkach stosowanych przez państwo portu;
- c) porozumienie powinno opierać się na systemie VDS, o ile zostaną poczynione kroki w celu zapewnienia przejrzystości jego funkcjonowania, poprawy jego skuteczności, przestrzegania jego zasad ze strony wszystkich zainteresowanych podmiotów i spójności z najlepszymi dostępnymi zaleceniami naukowymi;

Wtorek, 8 października 2013

d) podczas negocjacji porozumienia powinny zostać zbadane możliwości ewentualnego przekazywania pomocy rozwojowej przewidzianej dla obszaru w ramach EFR za pośrednictwem Agencji Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa, jako że państwa AKP regionu Pacyfiku nie posiadają potencjału ludzkiego i technicznego umożliwiającego odpowiednie wykorzystanie tych środków;

17. podkreśla, że w końcowym etapie tego procesu należy wypracować podejście o charakterze wyłącznie regionalnym, które powinno przyjąć formę wielostronnego porozumienia o współpracy w zakresie sektora rybołówstwa z państwami sygnatariuszami umowy o partnerstwie gospodarczym, umożliwiające flocie unijnej dostęp do zasobów w obrębie wyłącznych stref ekonomicznych tych państw;

18. zaleca, aby Komisja wzięła pod uwagę tę strategię połowową w odniesieniu do regionu Pacyfiku, jak również aby uwzględniła cechy szczególne państw wyspiarskich podczas weryfikacji umowy z Kotonu;

19. podkreśla, że Parlament musi być odpowiednio zaangażowany w przygotowanie i proces negocjacji, a także w długoterminowe monitorowanie i ocenę funkcjonowania umów dwustronnych zgodnie z postanowieniami TFUE; utrzymuje, że Parlament powinien być niezwłocznie i w pełni informowany, na równi z Radą, na wszystkich etapach procedury zawierania umów o partnerstwie w sprawie połowów, zgodnie z art. 13 ust. 2 oraz art. 218 ust. 10 TFUE; przypomina swoje zdanie, że Parlament powinien być reprezentowany przez obserwatorów na posiedzeniach wspólnego komitetu przewidzianego w ramach umów w sprawie połowów; domaga się, aby w posiedzeniach tych uczestniczyli również obserwatorzy reprezentujący społeczeństwo obywatelskie, w tym sektora rybołówstwa – zarówno z UE, jak i z państw trzecich;

o
o o

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego sprawozdania Radzie, Komisji oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.

P7_TA(2013)0403

Ograniczenia rybołówstwa a wody podlegające jurysdykcji danego państwa na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym – rozwiązanie konfliktu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie ograniczeń w dziedzinie połowów i wód terytorialnych Morza Śródziemnego i Morza Czarnego – metody rozwiązywania konfliktów (2011/2086 (INI))

(2016/C 181/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS),

— uwzględniając umowę z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi,

— uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) przyjęty na konferencji FAO w październiku 1995 r.,

— uwzględniając Konwencję o ochronie Morza Czarnego przed zanieczyszczeniem, podpisaną w kwietniu 1992 r. w Bukareszcie,